

توافقات دولت نامشروع احمدی نژاد نه اعتبار حقوقی دارد و نه قابلیت اعتماد برای جهان

در انعقاد معاهدات بین المللی، نهایتاً این کشورها هستند که انجام تعهدات را بر عهده دارند نه دولت ها. یک نتیجه منطقی این حرف این است که یک کشور اساساً صرفنظر از تغییر دولت هایش، باید پایبند به تعهدات بین المللی خود باشند. اما نتیجه منطقی غیر قابل تفکیک دیگر این است که مقامات دولتی امضاء کننده این معاهدات باید بطور صحیح و مشروع از سوی کشور خود ماذون باشند. در غیر این صورت، رضایت ابراز شده از سوی دولت نامشروع که نماینده ملت خود نیست معیوب است.

بخشی از اخبار و اسناد تقلبات سازمان یافته و گسترده در انتخابات و کودتای خونین پس از آن که با سرکوب مردم، دستگیری های غیرقانونی، شکنجه، تجاوز جنسی به معترضان و کشتار آنان همراه بود را جهانیان از طریق رسانه های گروهی و گزارشات سازمان های رسمی حقوق بشری دیدند و شنیدند. همگان دیدند که چگونه آقای خامنه ای در سخنرانی نماز جمعه خود قبل از بررسی اعتراضات قانونی کاندیداهای معترض، صریحاً وجود تقلب را انکار کرد. همچنین نهادهائی چون شورای نگهبان که طبق اصل ۹۹ قانون اساسی ایران وظیفه رسیدگی به شکایات مربوط به انتخابات را بر عهده دارد، اسناد و مدارک معترضان را نادیده گرفت و در مورد آنها تحقیق و بررسی کافی به عمل نیاورد. همه شاهد بودند که چگونه رئیس و اغلب دیگر اعضای این شورا که باید در انتخابات بی طرف باشند، در قبل و بعد از انتخابات برای احمدی نژاد علناً تبلیغ نمودند. کودتاگران هم به قصد از بین بردن اسناد و مدارک تخلفات، در چند مرحله به ستادهای کاندیداهای معترض و منازل فعالین این ستادها یورش بردند و شهود این تخلفات و جنایات بعدی کودتاگران را دستگیر کردند یا تحت تعقیب غیرقانونی و تهدید قرار دادند. امروز ادعای عدم اطلاع از این وقایع فجیع و نقض آشکار مهمترین قواعد قانون اساسی ایران در انتخاب رئیس کشور (که بدون شک یکی از مصادیق بارز مشمول ماده ۴۶ عهدنامه حقوق معاهدات ۱۹۶۹ وین است) و ادعای ناآگاهی از عدم مشروعیت دولت احمدی نژاد، از سوی هیچ کشوری پذیرفته نیست.

احمدی نژاد نماینده مردم ایران نیست و نمی تواند بیان کننده اراده و رضایت کشور در عرصه بین المللی باشد. معاهداتی که دولت نامشروع احمدی نژاد در دوران تصدی خود با سایر کشورها از جمله روسیه یا کشورهای غربی منعقد نماید، نمی تواند موجب ایجاد تعهد، و در نتیجه مسئولیت بین المللی، برای ایران شود. اگر چه ممکن است احمدی نژاد، با لجبازی بیمارگونه بر مواضع خود در موضوع هسته ای همچنان اصرار ورزد، اما محتمل تر آن است که وی برای اجرای افکار شیطانی و مالیخولیائی خود برای رسیدن به آرماگدون مذهبی علیه انسانهای غیر مسلمان، از روی مصلحت دست به انعقاد معاهداتی در خصوص مسائل هسته ای بزند تا برای خود وقت بخرد. از آنجا که ملت ایران به خوبی و عمیقاً جریان باند احمدی نژاد را می شناسد و می داند که به زودی عدم پایبندی این دولت نامشروع به تعهدات بین المللی، به تلخی و به صورت هولوکاستی دیگر برای همه جهان روشن خواهد شد، برای ثبت در تاریخ صریحاً اعلام می داریم نباید بابت توهمات، خوش باوری ها و فرصت طلبی های برخی کشورها هیچگونه مسئولیت بین المللی را متوجه ملت ایران بدانیم و با احترام، به تمام رهبران جهان از قبل در این زمینه هشدار می دهیم. دولت نامشروع احمدی نژاد قابل اتکاء و اعتماد نیست. راه حل مسئله اتمی ایران نیز،

انعقاد معاهده با این دولت فریبکار نیست. راه حل، حذف سایه شوم تفکرات مالیخولیائی این باند مخوف، و شفاف سازی کامل و اعتمادسازی جهانی توسط دولت مشروع جانشین، نسبت به صلح دوستی ایران است.

ما درک می کنیم که دولت نامشروع احمدی نژاد برای برخی دول، بهترین گزینه برای مذاکره و عقد قرارداد است چرا که با توجه به بحران مشروعیت داخلی و مقبولیت بین المللی اش، حاضر است به هر تمهیدی دست بزند تا خود را از بحران نجات دهد و در این راستا از دادن هر امتیاز غیر عادلانه و نامعقولی خودداری نخواهد کرد. نمونه آن باج هائی است که تا کنون در دریای خزر و سایر موارد به روسیه داده است و به طور مستمر توسط آحاد ملت ایران مورد اعتراض قرار گرفته است. متأسفانه فشارهای سیاسی و اقتصادی گوناگون که توسط برخی از کشورهای غربی حتی فراتر از مصوبات شورای امنیت سازمان ملل بر همین دولت نامشروع آمده است نیز مزید بر علت است تا این دولت نامشروع، آمادگی بیشتری برای تن دادن به تعهداتی در عرصه بین الملل پیدا کند. تحمیل چنین تعهدات بین المللی، غیرعادلانه بوده و با روح بند یک "اعلامیه مربوط به ممنوعیت فشار نظامی یا سیاسی یا اقتصادی در زمان انعقاد معاهده"، در پیوست عهدنامه معاهدات ۱۹۶۹ وین، نیز در تعارض است.

از همین رو، برای ملت ایران نباید مسئولیت بین المللی در خصوص معاهدات منعقد شده توسط دولت نامشروع احمدی نژاد، و مهمتر از آن نقض تعهدات بین المللی توسط دولت وی قائل شد، و پس از به روی کار آمدن دولت مشروع در ایران (که برای تحقق آن، جان بر کف در حال جدال است)، حق بازبینی معاهدات مذکور برای ایران محفوظ است و به کشورهای جهان اعلام می داریم که در روابط خود با این دولت نامشروع، این نکته را مد نظر داشته باشند. دولت نامشروع فعلی چندان دوامی نخواهد داشت.

جمعی از حقوقدانان ایرانی

هشتم مهرماه ۱۳۸۸